

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς . . . 40 χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 18 Ἀπριλίου 1902.

Τοὺς αὐστηροτάτους τῆς ἐν Ῥωσίᾳ λογο-
 κρισίας περιορισμοὺς ὑπερπηδῶσιν ἐνίοτε αἱ
 δημοσιογραφικαὶ ἀκριτομυθίαι, ἐκ τούτων δὲ
 μαυθάνομεν, ὅτι τὸν τεράστιον κολοσσὸν τοῦ
 βορρᾶ, ὃν ἀπτόητον ἀφήνουσιν αἱ ἐπιβουλῆαι
 τῶν ἐχθρῶν του, καταβιβρώσκει ἑσωτερικὸς
 σκώληξ ἐπικίνδυνος.

Υπῆρχον χρόνοι, καθ' οὓς ἡ χριστιανικὴ
 Ἀνατολὴ πᾶσα ἠτινίεζε πρὸς τὴν ὑπερμεγέθη
 ταύτην δύναμιν ὡς πρὸς σῴτειραν κατὰ διπλὴν
 ἔννοιαν, σῴτειραν ἀπὸ τῆς μισαλλοδόξου ἀγριό-
 τητος τῶν Τούρκων καὶ σῴτειραν ἀπὸ τῶν ἀρ-
 πακτικῶν καὶ ἐπιβούλων κατὰ τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως τάσεων τῆς Δύσεως, ἥς τὰ πολυάριθμα
 προπαγανδιστὰ τάγματα ἐπειρώοντο νὰ φονεύ-
 σωσιν τὴν ψυχὴν ἐκείνων, οὓς κατὰ λάθος ἀ-
 φηγον ζώντας οἱ χωροφύλακες Τούρκοι.

Συμφορὰ τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξων λαῶν
 ἐθεωρεῖτο τότε πᾶσα δυστυχία τῆς Ῥωσίας,
 πᾶσα δὲ ἥττα αὐτῆς ἐν πολέμῳ ἀντήχει εἰς
 τὴν καρδίαν αὐτῶν ὡς κτύπημα σφύρας πρὸς
 στερεώσιν τῶν ἀλύσεων τῆς τυραννίας αὐτῶν.

Ἐκτοτε ἡλλαξαν οἱ καιροί. Ἡ Τουρκία, ὃ
 ἀντιπρόσωπος οὗτος τοῦ ἀδιαλλάκτου Ἰσλαμι-
 σμοῦ, πάντοθεν πληττομένη ἐγνόησεν καὶ ὃ
 εἰς αὐτῆς φόβος δισκατέστη. Ἐκτοτε δὲ καὶ ἡ
 Ῥωσία μετεβλήθη ἀπὸ προστάτου τῆς Ἀνα-
 τολῆς εἰς τὸν ἐπιβουλότατον τῶν ἐχθρῶν της.

Δεινῶς πλανῶνται οἱ νομίζοντες, ὅτι οἱ Ῥω-
 σοὶ ἀγαπῶσι σήμερον τοὺς Βουλγάρους. Πᾶσα
 ἡ τρυφερότης τῶν πρὸς τὸ ἔθνος τοῦτο εἶναι
 ἀρνητικὴ ἐκδήλωσις τοῦ μίσους, ὅ-ερ αἰσθάν-
 ονται κατὰ τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς,
 οὓς νομίζουσιν ἀνυπερβλήτον πρόσκομμα τῶν
 σχεδίων των, ἅτινα μετὰ τὴν ἐπιμονὴν ἐπι-
 διώκουσι καὶ ἅτινα ἐφαρμόζουσιν μετὰ διπλω-
 ματικῆς τέχνης ἀληθῶς ἀπαραιτήτου.

Ὅτε ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς
 Εὐρώπης πρῶτος ἐξ ὧν τῶν φυλῶν τῆς Ἀ-
 νατολῆς ὁ ἐλληνισμὸς εὐτόλμως διεκδικήσας
 τὴν πολιτικὴν ἀκεραιότητα τῆς φυλῆς του,
 μετ' ἀπαρδειγματού τοῦ δὲ ἡρώισμου κατῳρ-
 θωσε νὰ πείσῃ ὑλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ
 μετὰ τῶν Τούρκων συμβίωσις του ἦτο τοῦ
 λοιποῦ ἀδύνατος ἐν μεγάλῳ τούλῳ τῆς τμή-
 ματι τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν, ἐκ Ῥωσίας προ-
 ῆλθον τὰ περιλάλητα ἐκεῖνα σχέδια τῆς τρι-
 τῆς εἰς ἀνεξαρτήτους ἡγεμονίας διαιρέσεως
 τῶν ἀγωνιζομένων ἐλληνικῶν χωρῶν. Ἡθελε
 τότε ἡ Ῥωσία νὰ εἶναι μὲν ἐλευθερία ἡ Πελο-
 πόννησος, ἐλευθερία ἡ Στερεὰ, ἐλευθερία οἱ νῆσοι
 τινες τοῦ Αἰγαίου, ἀλλ' ὅχι ὅμοι.

Τοῦτο τὸ σχέδιον ἐφαρμόζει νῦν ὡς πρὸς
 ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου.
 Θωπεύει τοὺς Σέρβους, ἀλλ' ἐναγκαλίζεται καὶ
 τὸ Μαυροβούνιον, ἀλλὰ κατασπάζεται τρυφε-
 ρώτατα καὶ τοὺς Βουλγάρους. Ὑπὲρ τούτων
 δημιουργεῖ τὴν ἀπαισιωτάτης μνήμης συνθή-
 κην τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ ὑπεκκαίει οὕτω
 εἰς τὴν ψυχὴν τὴν ἀγρίαν τοῦ βαρβαρώτατου
 τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς ἔθνους τούτου τῶν
 Τατάρων τὴν πατροπαράδοτον ὀρεξίν τῆς ἀρ-
 παγῆς τῶν ἀλλοτρίων καὶ τῆς ἐξοντώσεως
 παντὸς τοῦ εἰς τοῦτο ἐπιπροσθόντος. Οὐχ
 ἥττον μάχεται ἐν ταύτῳ λυσσώδως ἐν Κων-
 σταντίνῳ ὑπὲρ τῆς ἐν Σκοπελίῳ ἀναγνωρίσεως τοῦ
 Σέρβου Μητροπολίτου Φιρμιλιανῶν, ἐν ᾧ ὅρι-
 στα γινώσκει, ὅτι λύσις πρυετός θὰ κατα-
 λάβῃ ἐκ τούτου τοὺς Βουλγάρους, ὧν ἐν τού-
 τοις ἐγκαρδιώτατα φιλοξενεῖ ἐν Πετρούπολει
 τὸν πρωθυπουργόν, μυρίας ἐπιδαφιλεῖ αὐτῷ
 ὑποσχέσεις καὶ βεβαίαν παρέχει τὴν ἐγγυήσιν
 τῆς περὶ ἐξουρέσεως τοῦ πολυπολήτου δανείου
 τῶν ἐκατὸν ἐκατομμυρίων, δι' ὧν ἡ βουλγα-
 ρικὴ κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ ἐν μεγάλῳ ὅτι
 δὲν κατῳρῶσεν ὁ Σαράφωφ μετὰ τὰ λύτρα τῆς
 Ἀμερικανίδος ἱεραποστόλου, τὴν ἐλευθέρωσιν
 τῆς Μακεδονίας!

Ἀλλ' ἀθώπευτον σήμερον ἡ Ῥωσία δὲν ἀ-
 φήνει οὐδ' αὐτὴν τὴν Τουρκίαν. Ἡ πλήμμυρα
 τοῦ αἵματος τῶν ἀρμενικῶν ἐκατομμύων ἔβαφε
 τὰς μεθόρις χώρας τῆς ὀρθοδόξου αυτοκρα-
 τίας, μετ' ἴσης δὲ δυνάμει ἀντήχσαν ἀνὰ
 τὰ ὅρα αὐτῆς οἱ γοῖ τῶν ἀμάχων σφαζομένων
 πληθυσμῶν τῆς κακοδαίμονεστῆς ἐκείνης
 χώρας. Καὶ ὅμως ἡ ἀγιοτάτη αυτοκρατορία

ἔμεινεν ἀναυδός, ἔμεινεν ἀναίσθητος, διότι εἶχε
 συμφέροντα νὰ ἐπιδιώξῃ παρὰ τῆς Τουρκίας,
 διότι εἶχε συμφέρον νὰ μὴ ἰδῇ ἀνακύπτουσαν
 ἀπὸ τῶν ἐρειπίων τῆς τουρκικῆς αυτοκρατο-
 ρίας νέαν τινὰ πολιτικὴν ὑπαρξίν, τὴν Ἀρμενίαν.

Πρὸς ἕνα λαὸν μόνον τῆς Ἀνατολῆς φέρε-
 ται εἰλικρινὴς ἡ Ῥωσία, πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἑλ-
 λήνας. Πολεμεῖ ἡμᾶς ἀναφανδόν, ὅπου μας
 συναντήσῃ, ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν Συρίᾳ, ἐν Μ.
 Ἀσίᾳ, ἐν Κωνσταντίνῃ, ἐν Ἀθῶνι, ἐν Κρήτῃ.
 Θὰ ἔλθῃ αὐρίον ἡ σειρὰ καὶ τῶν ἄλλων λαῶν,
 ὅπως ἐπιδείξῃ τὴν αὐτὴν εἰλικρινείαν, ἀλλ' εἰς
 ἡμᾶς εἶναι ἀδιάφορον, ἂν τυφλωτῶσι σήμερον
 οἱ λαοὶ οὗτοι, ὅπως ἀδιάφορον εἶναι, καὶ ἂν θὰ
 ἀνακύψωσι ποτε.

Ἐν μόνον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς, νὰ ἀμυνθῶμεν
 ὑπὲρ τῶν χωρῶν ἐκείνων τῆς Ἀνατολῆς, ἐφ'
 ὧν τὰ δικαιώματα τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἐξυ-
 μώθησαν ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν μετὰ τὸ αἶμα αὐτῆς,
 ἐφ' ὧν σήμερον ὑποσκάπτει αὐτὰ ἡ ψευδορθό-
 δοξος πολιτικὴ τῶν Ἰγνάντιεφ, τῶν Ποπεδονό-
 τσεφ, τῶν Χιτροβῶν.

Ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν δύο τάξεις ὀλεθρίων
 ἀνθρώπων, ὧν ἔργον εἶναι νὰ παραλύσωσι τὴν
 πρὸς ἀντίστασιν δύναμιν τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν
 πολεμίων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Οἱ ἀναν-
 δροὶ καὶ οἱ ἀφιλοσόφητοι. Ἐκείνοι κανονίζουσι
 τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν διάσωσιν τῶν δικαιωμά-
 των τοῦ ἐλληνισμοῦ συμφῶνως πρὸς τὴν δύ-
 ναμιν τῶν ἐπιβουλευομένων αὐτά. Πῶς δυνά-
 μεθα ἡμεῖς νὰ παλαίσωμεν, ἀναφανοῦσι, κατὰ
 τοῦ φοβεροῦ τοῦ βορρᾶ κολοσσοῦ; Ἀλλὰ τὸ
 ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν θ' ἄφινεν ἄθικτον ὄχι
 μόνον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν
 τιμὴν. Διότι κατὰ τὴν λογικὴν ταύτην εἰμθα
 ὑπόχρεοι νὰ παραδώσωμεν εἰς τοὺς Ῥώσους,
 καθ' ὧν δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιστάμεν, καὶ αὐ-
 τὸν τὸν Παρθενῶνα! Οἱ ἀφιλοσόφητοι, τὰ ἀ-
 μαθῆ ἐκεῖνα ἀνδράρια, ἅτινα ἐν τούτοις ἀλα-
 ζονοῦνται ἐπὶ ὀρθοφροσύνῃ καὶ πείρᾳ τῶν
 πραγμάτων, δὲν βλέπουσιν ἐν τῷ κόσμῳ ἄλ-
 λην δύναμιν ἢ τὴν λιθίνην δύναμιν τοῦ ὀγκώ-
 δους καὶ τοῦ κολοσσίου, πρὸ τῆς ὁποίας θά-
 τον ἡ βράδιον θὰ συντριβῇ εἰς μυρία τεμάχια
 πᾶν τὸ προστυχόν, δίκαιον, ἀλήθεια, ἀρετὴ,
 ἐλευθερία.

Ἀδίδακτοι μένουσιν οἱ ἀπαισιώτατοι οὗτοι
 ἄνθρωποι πρὸ τῶν διδασμάτων, ἅτινα ἡ ἱστορία
 τῆς ἀνθρωπότητος στερεοτύπως σχεδὸν παρέ-
 χει, ὅτι τὰ ἀθώματα ταῦτα, ἅτινα καλοῦνται
 δίκαιον, ἀλήθεια, ἀρετὴ, ἐλευθερία, ἠθικὴ,
 εἶναι οἱ σπινθήρες οἱ μετατρέποντες τοὺς ὄγ-
 κους τοὺς λιθίνους εἰς ἄσβεστον καὶ ἐξαφανί-
 ζοντες αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς εἰς αἶψα.
 Ἀλλὰ λησμονοῦσιν οἱ ἔκφρονες οὗτοι αὐτὰ τὰ
 διδάγματα τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς,
 ἥς ἡ μοναδικὴ ἐν τῷ κόσμῳ δόξα, ἐν τούτῳ
 κυρίως στηρίζεται, ὅτι ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ἰ-
 δανικῶν ἐκείνων καὶ ἐπέβαλε τὸ κράτος αὐτῶν
 εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἔχουσαν διά-
 νοιαν νὰ σκεφθῇ καὶ αἰσθῇ, ὅπως συγκινηθῇ,
 καὶ κατεπάλασε δυνάμειν ὑλικῶς ἀσυγκρίτως
 ὑπερέτερων.

Οἱ ὕλικοι ὄγκοι δὲν εἶναι πάντοτε ἀσφαλεῖς,
 οὐδέποτε δ' εἶναι βιώσιμοι, ἂν τὰ θεμέλια αὐ-
 τῶν δὲν στηρίζονται εἰς τὰς αἰωνίας ἐκείνας
 ἀληθείας, εἰς τὰ ἀόρατα ἐκεῖνα ὅπλα, δι' ὧν
 ἡ θεία πρόνοια ἐξηγνέινε τὸν ἄνθρωπον καὶ δι'
 ὧν κατασχέειν ἐκάστοτε τὴν ὑπερφίαλον τῶν
 ἰσχυρῶν πλεονεξίαν. Τοῦτο φαίνεται νῦν, ὅτι
 συμβαίνει ἐν Ῥωσίᾳ. Τὸ θρησκευτικὸν αἰσθη-
 μα, τὴν κυριωτάτην πηγὴν τῆς δυνάμεως τοῦ
 Ῥωσικοῦ κολοσσοῦ, ὑποσκάπτει ἡ ὑποκρισία
 τῶν διευθυνουσῶν τάξεων, ἐκ τῆς ἐξαθρώσεως
 δὲ ταύτης τῆς πίστεως τῶν ἀρχομένων ἐπὶ
 τοῦς ἄρχοντας πρόχεται ὁ βαλὺς ἑσωτερικὸς
 συγκλονισμός, ὅστις δυσὶν θάτερον μέλλει νὰ
 παραγάγῃ, ἡ ἑσωτερικὴ ἐπανάστασις, οἷαν
 οὐδέποτε εἶδεν ὁ κόσμος, ἡ πρὸς ἀποσάθρωσιν
 αὐτῆς ἐξωτερικὸν πόλεμον. Τοῦτο τὸ δεύτερον
 εἰκάζομεν ὡς προσεχέστερον.

Ἀλλ' ὅτι ὀήποτε καὶ ἂν συμβῇ, εἰς ἡμᾶς
 τοῦτο τὸ καλὸν ἐπιβάλλεται, νὰ ἔχωμεν ἀ-
 σάλευτον πίστιν ἐπὶ τὰ δίκαια ἡμῶν καὶ νὰ
 ἐργαζώμεθα πάσῃ δυνάμει εἰς ἕκαστος ἐν τῷ
 κύκλῳ τῆς ἐνεργείας του πρὸς ἐπικράτησιν αὐ-
 τῶν. Τοῦτο τὸ μῆνυμα ἀποστέλλουσιν ἡμῖν τὰ
 ἐν Ῥωσίᾳ τελούμενα.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Ἡ Δημοτικὴ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαίδευσις.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου ἐξῆλ-
 θεν εἰς φῶς κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος ἔτους
 1901 πολυτιμώτατον βιβλίον εἰς σχῆμα μέγα ἐκ
 σελ. 585. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἡ «Ἐπετη-
 ρίς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
 Δημοσίας Ἐκπαίδευσως 1900-1901». Τοιοῦτο
 βιβλίον τὸ πρῶτον ἐξεδόθη, ἀφ' ἧς συνέστη τὸ
 βασιλεῖον, τελείαν παρέχον εἰκόνα τῆς καταστάσεως
 τῆς Ἐκκλησίας (ἱερατικῶν σχολῶν καὶ μονῶν
 ἱδρύ) καὶ τῆς παιδείας ἐν Ἑλλάδι. Τὸ βιβλίον
 τοῦτο εἶναι ἔργον κατ' ἐξοχὴν τοῦ κ. Φιλίππου Δ.
 Γεωργαντζᾶ, γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοτ. ἐκπαι-
 δεύσεως καὶ τμηματάρχου, ἀποτελεῖ δὲ τὴν αὐθεν-
 τικὴν πηγὴν, ἐξ ἧς θ' ἀντλήσωμεν ὅσα μέλλομεν
 νὰ εἰπωμεν, καὶ ἥτις κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν συνο-
 ψίζουσα τὸ ἀποτέλεσμα μόχθων ὧν δεκαετηρίδων
 ὅπως φθάσῃ εἰς ὃ σημειῖται εὐρήθῃ ἡ δημοτικὴ τῆς
 Ἑλλάδος ἐκπαίδευσις κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς
 19 ἐκατονταετηρίδος, θὰ δηλώσῃ ἐν ταύτῃ εἰς
 τοὺς μεταγενεστέρους καὶ οἷον ὑπῆρξε κατὰ τὸ πρῶ-
 τον ἔτος τῆς εικοστῆς, ὅπως ἀναμετρήσωσιν ἐν τῇ
 μέλλοντι καὶ αὐτοὶ ὅποιος ἐπιτέλεσαν ἀπὸ σήμε-
 ρον προόδους. Τῷ κ. Φιλίππῳ Δ. Γεωργαντζᾶ μέ-
 γιστος ὀφείλεται ἐπὶ τούτῳ ἔπαινος.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Α'.

Δημοτικὰ σχολεῖα

Καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐλειτούργησαν δημοτικὰ
 σχολεῖα ἀρρένων μὲν 1457, θηλέων δὲ 523 καὶ
 ἐδίδασαν ἐν ἐκείνοις μὲν διδάσκαλοι 2108, διδα-
 σκάσαι δὲ 801.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα κατανέμονται κατὰ νομοὺς
 οὕτω.

1) Ὁ νομὸς Ἀττικῆς	ἔχει δημοτικὰ σχολεῖα ἀρ- ρένων μὲν 64, θηλέων δὲ 61.
2) Ὁ νομὸς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	περιλαμ- βάνει ἀρρένων σχολεῖα 78, θηλέων 19.
3) Ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος	ὑπάρχουσι ἀρρένων 46 καὶ θηλέων 21.
4) Ἀρκαδίας ἀρρένων	125 θηλέων 37
5) Ἀρτῆς	» 13 » 6
6) Ἀχαΐας	» 96 » 33
7) Βοιωτίας	» 32 » 13
8) Εὐβοίας	» 60 » 18
9) Εὐρυτανίας	» 25 » 3
10) Ζακύνθου	» 25 » 7
11) Ἠλείας	» 60 » 16
12) Καρδίτσας	» 44 » 12
13) Κερκύρας	» 78 » 16
14) Κεφαλληνίας	» 56 » 19
15) Κορινθίας	» 57 » 12
16) Κυκλάδων	» 90 » 47
17) Λακεδαιμόνιος	» 70 » 23
18) Λακωνικῆς	» 49 » 11
19) Λαρίσας	» 49 » 21
20) Λευκάδος	» 32 » 6
21) Μαγνησίας	» 57 » 28
22) Μεσσηνίας	» 70 » 24
23) Τρικυλίων	» 41 » 11
24) Τριφυλίας	» 32 » 15
25) Φθιώτιδος	» 63 » 25
26) Φωκίδος	» 45 » 12

Πλὴν τῶν δημοτικῶν τούτων σχολείων ὑφίσταν-
 ται λειτουργοῦντα 1146 γραμματεῖα. Εἰς ταῦτα
 δὲ διδάσκοντι 1146 γραμματεῖσται. Ὡστε τὸ ὅλον
 τῶν διδασκάντων ἀνῆλθεν εἰς 4055.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν.

Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὰ δημοτι-
 κά σχολεῖα καὶ τὰ γραμματεῖα ἀνῆλθεν κατὰ τὸ
 ἔτος 1900-1901 εἰς 189,903, ἐκ τούτων δὲ ἀρ-
 ρενης μὲν 150,158, θήλεις δὲ 39,745. Κατὰ τὸ
 σχολικὸν ἔτος 1901-1902 πάντως ὁ ἀριθμὸς οὗ-
 τος προσήγγισεν τὰς 200,000, διότι κατ' αὐτὸ ἐξῆλ-
 θον τὸν ὑποδιδασκαλείων ὑπὲρ τοὺς 150 γραμμα-
 τιστάς, οἵτινες καὶ ἀμέσως διωρίσθησαν εἰς ἱσάριθ-
 μα συστηθέντα γραμματεῖα, νέα δὲ συστήθησαν
 δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων πολλαχού
 τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Δὲν γινώσκουμεν, ἂν ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῇ
 «Ἀγῶνι» μελέτῃ περὶ τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ δημοτι-
 κῆς ἐκπαίδευσως περιλαμβανόμεναι καὶ τὰ ἰδιωτικά
 ἐκπαιδευτήρια τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως. Ἐνεκα
 τούτου ἐκρίναμεν σκόπιμον, ὅπως ἐπὶ ἀσφαλῶν βά-
 σεων στηρίξωμεν τὴν σύγκρισιν τῆς ἐν Ἑλλάδι
 στοιχειώδους ἐκπαίδευσως πρὸς τὴν ἐν Ῥουμανίᾳ,
 νὰ χωρίσωμεν ἀπὸ τῶν δημοσίων σχολείων τὰ ἰδιω-
 τικά, τὰ ὅποια ἐν τούτοις δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητα
 ἐν Ἑλλάδι.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπορώσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδίνην, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια στοιχειώδους
 ἐκπαίδευσως

Εἰς 211 ἀν ῥχονται τὰ τοιαῦτα ἐκπαιδευτήρια
 καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Τούτων τὰ 64 μὲν εἶναι
 τῶν ἀρρένων, 147 δὲ τῶν θηλέων, οἱ εἰς αὐτὰ δὲ
 φοιτῶντες μαθηταὶ ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 8710.
 ὧν ἀρρενης μὲν 2902, θήλεις δὲ 5808. Ὡς βλέ-
 πει ὁ ἀναγνώστης ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτή-
 ρίοις ἡ ἀναλογία τῶν ἀρρένων πρὸς τοὺς θήλεις εἶ-
 ναι ἀντίστροφος ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτή-
 ρίοις.

ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Β'

Ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐλειτούργησαν ἑλληνικὰ
 σχολεῖα κατὰ τὸ 1900-1901 ἐν ὧν 286, ἐφοίτη-
 σαν δὲ εἰς αὐτὰ μαθηταὶ 18,148.

Γ'.

Γυμνάσια.

Τεσσαράκοντα Γυμνάσια, τοῦτ' ἐστὶ μηχανογυ-
 γεία ὑποψήφιοι διδασκῶντες, ἔχει ἡ Ἑλλάς. Ἐκ
 τούτων δύο μόνον εἶναι ἐμπορικὰ σχολαί, ἡ μὲν
 ἐν Ληζουρίῳ τῆς Κεφαλληνίας, ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις
 καὶ ἐν πρακτικὸν Λύκειον, τὸ ἐν Ἀθήναις. Εἰς
 πάντα τὰ γυμνάσια ἐφοίτησαν κατὰ τὸ 1900—
 1901 μαθηταὶ 4430. Εἰς τούτους προσθετέοι καὶ
 οἱ εἰς τὰ ἰδιωτικά σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαίδευσως
 φοιτήσαντες ἀνελθόντες ἐν συνόλῳ εἰς 1149.

Τὸ ὅλον τῶν ἐν Ἑλλάδι μαθητευομένων.

Ὁ ὅλος ἀρα ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευομένων νεα-
 ρῶν ἑλλήνων καὶ ἐλληνίδων ἀνῆλθεν εἰς 222,340.

Σύγκρισις Ἑλλάδος καὶ Ῥουμανίας.

Ἀλλ' ἐπαμειβόμεν ἐπὶ τὴν σύγκρισιν τῆς δημο-
 τικῆς ἐκπαίδευσως Ῥουμανίας καὶ Ἑλλάδος. Εἰς
 4112 ἀνῆλθον τὰ διδασκῶντα τῆς δημοτικῆς ἐκ-
 παίδευσως, ἀγροτικῆς καὶ ἀστικῆς, ἐν Ῥουμανίᾳ
 κατὰ τὸ 1898—1899. Εἰς 3123 τὰ ἐν Ἑλλάδι.
 5781 διδάσκαλοι καὶ διδασκάλαις ἐδίδασκαν τότε
 τοὺς νεαροὺς Ῥουμάνους. 4055 ἐδίδασκαν τὴν τρυ-
 φερὰν νεότητα τῶν Ἑλλήνων. 320,000 περίπου
 εἶναι οἱ διδασκόμενοι Ῥουμάνοι, εἰς 190,000 ἀ-
 νῆλθον οἱ ἐκπαιδευόμενοι Ἕλληνες. Ἐβδομήκοντα
 χιλιάδες Ῥουμάνους ἐφοίτησαν εἰς τὰ σχολεῖα κατὰ
 τὸ ἔτος ἐκεῖνο, τεσσαράκοντα δὲ χιλιάδες Ἕλληνι-
 δες κατὰ τὸ

τα· τῆς ἐνταῦθα ἱππευτικῆς σχολῆς καὶ θ' ἀκολουθή· συνεργείων.

— Δεν υπάρχει δήμος της Κρήτης μη ψηφί-
σας χορηγία τινά μικράν ή μεγάλην υπέρ του
ἐθνικοῦ στόλου. Τοῦτο καὶ μόνον τὸ γεγονός θά
ἴσκηται νὰ φημιώσῃ τὸ στόμα παντός ἐν Ἐνδρώπῃ κα-
κοζούλου, φανταζομένου, διὲν εἶναι δυνατόν ἡ ἡ-
ρωϊκή νῆσος νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ ἐλαττέριον τὸ ἱερὸν
τῶν μεγάλων ἀγώνων τῆς, τὸν ἀκούμηνον πόθον
τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως. Ἐκφραστικώ-
τατα ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι τὰ σχετικὰ ψηφίσματα.
Ἐν τοῦτων παραθέτομεν σήμερον, ὅπως ἴδωσιν οἱ
ἡμέτεροι ἀναγνώσται, πῶς σκέπτεται ἡ ἐπερφη-
ρὰ Κρήτη, τὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δή-
μου Γεωργιουπόλεως ἔχον οὕτω:

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Δήμου Γεωργι-
ουπόλεως συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Νικολάου
Γιανναράκη, καὶ τῶν μελῶν Γεωργίου Δραμίλαρη,
Χαραλάμπους Γ. Λοιδάκη, Ἰωσήφ Ἀγγανάκη,
Σταύρου Κουκάκη, Ἰωάννου Φ. Παπαδάκη καὶ
Ἀναγνώστου Γωνιώτη.

Παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ Παντελῆ
Παλαστυριδανῶς Ντῆλη.
Λαβὼν δι' ὅρας τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου
Μιλτιάδου Παπαδογιαννάκη προτείνοντος ὅπως τὸ
Δημοτικὸν Συμβούλιον ψηφίσῃ υπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ
Στόλου τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος χρηματικὸν τι-
ποσὸν καὶ

Σκεφθὲν

Ἐπειδὴ ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Δημάρχου τυγχά-
ζει ὁρθῆς καὶ δέον ὡς τοιαύτην τι ποσὸν πρὸς τὸν μέγαν καὶ
Ἐθνικὸν τοῦτον σκοπὸν.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Νόμου 411

Ἀποφασίζει

Ψηφίζει υπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῆς μητρὸς
ἡμῶν Ἑλλάδος δραχμὰς ἑκατὸν καὶ
Παρακαλεῖ τὸν κ. Δήμαρχον ὅπως ἀντίγραφον
τῆς παρούσης ὑποδείξῃ τῇ Σεβαστῇ Νομαρχίᾳ
Σφακιῶν πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐκρήθη καὶ ἀπεφασίσθη.

Ἐν Γεωργιουπόλει τῇ 31 Μαρτίου 1902.

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Γιανναράκης

Τὰ Μέλη

Γ. Ὁρ. Δραμίλαρης

Χαραλ. Λοιδάκης

Ἰωσήφ Ἀγγανάκης

Σταύρος Κουκάκης

Ἰωάν. Φ. Παπαδάκης

Ἀναγ. Γωνιώτης

Ὁ Γραμματεὺς

Παντ. Σ. Ντῆλης

— Σήμερον διὰ τῆς «Ἀμφοτέρης» ἀπὸρρεται
εἰς Κρήτην ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρόκην Γεώργιος τῆς
Ἑλλάδος, Ὑπατος τῆς Κρήτης Ἀρμοστής, ὅπως
παραστήτῃ ἐν Χανίοις κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τοῦ
δνόμενου αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὁλό-
κληρος ἡ νῆσος πανηγυρίζει, ἐξαιρετικῶς δ' ἐφέτος
ἡ ἐορτὴ αὕτη θά ὑπερβῇ ἐν λαμπρότητι καὶ ἐνθου-
σιασμῷ πᾶσαν προγενεστέραν.

— Κατὰ τὰς πληροφορίες τῆς «Ἐστίας» δ' ἐν
Πέστη Γεν. τῆς Ἑλλάδος Πρόξενος Χαρίσης, ἀπο-
βιώσας ἤδη, κατέλειπε τὴν ἐπισκοπίαν τῆς ἐκ δύο
ἐκατομμυρίων χρ. δραχμῶν περιουσίας αὐτοῦ εἰς
τὴν χρείαν, μετὰ τὸν θάνατον δ' αὐτῆς κατανέμει
τὴν περιουσίαν ταύτην εἰς τέσσαρα μέρη, ὧν ἐν μὲν
καταλείπει υπὲρ τῶν σχολείων τῆς γενετέρας του
Κοζάνης, ἕτερον δὲ εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστή-
ματα Ἀθηνῶν καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἰς συγγενεῖς αὐ-
τοῦ.

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ» 1

ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΚΑΙ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

I

Κατ' αὐτὴν ἰδρῶθι ἐν Ρώμῃ εἰσιεῖς Ἑλληνο-
λατικῇ, ἥς ἡ οὐσία εἰδωκεν ἀφορμῇ, εἰς τὴν
δημοσιεύει ποικίλων κρίσεων καὶ σχολίων ἐκ μέ-
ρους διαφόρων ὁγμάτων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου.
Θεωρῶν τὸ ζήτημα ἄξιον εὐρύτερας μελέτης καὶ
γενικωτέρας ἐξετάσεως νομίζων δὲ οἱ τοῦτο ἐν
Ἑλλάδι διὰ τοῦτο μέχρι τοῦδε ἀνατιθέμενος,
ὡς ἐκείνη ἐν τῇ ἐρευνῇ τῶν αἰτίων, τῶν μέσων
καὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἐν λόγῳ εἰσαγωγῆς, ἀπὸ στε-
ρῆς μόνον καὶ μονομεροῦς ἀπόψεως ἀνεπαρκῶς ἐ-
ρευνήσαντες τὸ ζήτημα, προτίθεμαι διὰ τῆς παρού-
σης μελέτης νὰ καταδείξω ἐν ὅλῳ πνεύματι καὶ ἐν
οἷον στοιχείῳ, τῇ βάσει ὁφείλει τὸ Ἑλληνικὸν δη-
μόσιον νὰ σχηματίσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου
κρίσεις αὐτοῦ.

Ἡ ἰδέα τῆς ἀναζωπυρώσεως τοῦ Λατινικοῦ πνεύ-
ματος καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ Ἑλληνολατινικοῦ πο-
λιτισμοῦ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν πολλοὺς καὶ σημαίνον-
τας εὐρεν ἐν τῇ δικτῇ Ἐνδρώπῃ θασώτας. Ὁ Ἑλ-
ληνολατινικὸς πολιτισμὸς, ὅστις τοσαύτας προσέφε-
ρεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐξόχως ἐκπολιτιστικῶς
ἐπηρεασίας, δὲ οὐ καὶ μόνον ἡ ἀνθρωπίνῃ φυλῇ
ἡδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ συγχρόνου
πολιτισμοῦ, κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας δεκαετηρί-
δας οἶονε ἀπαυδήσας ἐκ τῶν ἀγρότων τῆς μεγάλης
καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ δόξας ἀλλ' ὡν. ἐφάνη χαλα-
ροῦμενος καὶ ὑποχωρῶν ἀπέναντι τοῦ σφρίγγου καὶ
τῆς ἐξήτης φυλῶν ἄλλων, αἰνέως οὐ πρὸ μακροῦ

ΚΑΘΩΣ ἐνδρῶθι ἀσφαλῶς ἐνταῦθα, γράφει τὸ
«Ἄστυ», ἡ Περιοδικὴ Κυβερνητικὴ προσερχὸς πρό-
κειται νὰ διορίσῃ πρεσβευτὴν αὐτῆς παρὰ τῇ ἐλ-
ληνικῇ Ἀδελφῇ.

Ὁ ἐν λόγῳ πρεσβευτὴς θά ἔχῃ συγχρόνως καὶ
τὰ καθήκοντα ἐπιτετραμμένου ἐν Βελιγραδίῳ καὶ
γεν. προξένου ἐν Σοφίᾳ.

ΚΑΙ ἐφέτος, ὡς πάντοτε, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς
τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν ἐορτὴν τοῦ θ' ἐορτάσῃ
ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν. Δύο πολεμικὰ πλοία διατέ-
χθησαν, ὅπως ἐτοιμασθῶσι καὶ παραλάβωσι τὴν
Α. Μ. μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς βασιλικῆς οἰκου-
μενίας μελῶν καὶ μεταφέρωσιν αὐτοὺς εἰς Χαλκι-
δα. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διοργανώθη καὶ ἐκδίδει
ἔργων γυναικείας βιοτεχνίας, τὰ ἔργα τὰ δ' αὐ-
τῆς θά τελέσῃ αὐτοπροσώπως ὁ Βασιλεὺς.

ΤΗΝ παρελθούσαν Τρίτην ἐπεσκέφθη τὸν κ.
Κόρπας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ
στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθῆναις Ρωσσι-
κῆς Πρεσβείας συνταγματάρχης τῶν Γεν. Ἐπιτε-
λῶν κ. Γ. Χολοῦσεν καὶ ἐξήγησε διαφόρους πλη-
ροφορίας περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ μας,
περὶ τοῦ ὅπλισμοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων τῶν
ἀπορῶντων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν
Στρατιωτικῶν. Τὰς πληροφορίες ταύτας ἐξήγησεν
ὁ Ρώσος ἀξιωματικὸς, ὅπως τὰς μεταβίβασῃ εἰς
τὴν Κυβερνήσιν του.

Ὁ κ. Κόρπας ἀνέβηκεν εἰς τὸν ὑπασπιστὴν
αὐτοῦ κ. Κλανδιανόν, ὅπως παρασχῇ πᾶσας τὰς
αἰτηθείσας πληροφορίες.

ΤΗΝ αὐτὴν ἡμέραν οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς
τῶν Ἐυελπίδων καὶ οἱ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν,
ἀνερχόμενοι εἰς 150, κατήλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ
καὶ ἐπιβάντες τὸ ἀτμοπλοῖον «Κεφαλληνία» τῆς
Ἐταιρίας Διπλῆς ἀνεχώρησαν περὶ τὴν 7ην
μ. μ. εἰς Βόλον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Φάροσα καὶ
ἀφίσαντες μέχρι τῆς μεθορίου πρὸς στρατιωτικὴς
μελέτας.

Τὸς μαθητὰς τῆς Σχολῆς τῶν Ἀκαδημαϊ-
κῶν συνοδεύει ὡς διοικητὴς ὁ λοχαγὸς κ. Ἐλεν-
θερίου, τὴν διοίκησιν δὲ τοῦ οὐλαμοῦ τῶν Εὐ-
ελπίδων ἔχει ὁ ἀνθυπολοχαγὸς καὶ καθηγητὴς ἐν
τῇ Σχολῇ κ. Ἀζελός. Ὡς ἐμπότης ἀμφοτέρων
τῶν Σχολῶν συναπλήθην ὁ ταγματάρχης Μηλιώ-
της, ὡς γενικὸς δὲ διοικητὴς ὁ ἀντισυνταγματάρ-
χος κ. Ζορμπᾶς.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐκδρομῆς ὥρισθη 18 ἡμέρας,
κατ' αὐτὴν δὲ οἱ μαθηταὶ τῶν δύο στρατιωτι-
κῶν σχολῶν, ἐκτὸς ἐπιτοπίου μελέτης ὅλων τῶν
ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν στρατιωτικῶν σημείων, θά
ἐκτελέσωσι καὶ διαφόρους ἀσκήσεις.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Εἰκογραφημένον Περιοδικόν.

Διευθυντὴς καὶ Ἰδιοκτήτης

ΚΙΜΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Συνδρομαὶ προπληρωταί:

Ἐσωτερικὸν ἔτησίον δρ. 25, Ἐξωτερικὸν ἔτησίον φρ. 25
ἑξάμηνος 13, ἑξάμηνος 13

Ἀθῆναι 18 ὁδὸς Φιλελλήνων.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Α. Σακελλαρίου.

εἰσῆλθον καὶ ταχέως ἐπιφανεστάτην ἐκτίσαντο θέσιν
ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ καθ' ὅλον πολιτισμοῦ παλαιστῇ.
Ἡ Ἑλλάς, ἡ μεγάλη καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ νεωτέρου
πολιτισμοῦ μήτηρ, μετὰ ἔνδοξον καὶ περιπετειώδη
βίον μακρῶν αἰώνων ἀναλάμψασα ὡς πρώτης
τάξεως ἐκπολιτιστικῆς ἀσπὴς ἐν τῷ στερεωμένῳ τῆς
κλασικῆς ἀρχαϊότητος, τηρήσασα ἔ. μέσῳ τοῦ σκό-
τους τοῦ μεσαιώνος ἐπὶ μίαν καὶ πλέον χιλιετη-
ρίαν, διὰ τῆς μεγάλης καὶ κραταιᾶς Ἑλληνικῆς Αὐ-
τοκρατορίας, ὡς ἐκείνη τὸ πνεῦμα καὶ τὰ φῶτα τῆς
ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς, καὶ μεταδόσασα ταῦτα
εἰς τὴν δι' αὐτῆς ἀγεννηθεῖσαν Δύσιν, ἐξήρθη
πρὸς τὴν σκληρὰς εἰσαγωγῆς τὰ πλῆ μέρη αὐτῆς
τὴν ἀνύσσαν τοῦ ζοφεροῦτον σκότους καὶ τῆς εἰ-
δεχθεύσεως δουλείας. Ἡ Ἑλλάς, ἡ κατακτετήσασα
τὴν οὐκονομίαν διὰ τῆς βασιλείας τῶν πόλεων αὐ-
τῆς, ἥς τὴν σοφίαν τῶν νόμων διέδωκεν ἐν δὴ
τῇ ὑψηλῇ, ἡ ἐνδοξὸν ἐστὶν ἀναγεννήσεως ἀπο-
τελέσασα κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου δυτικῷ πο-
λιτισμῷ ἡδ, ἡ Γαλλία ἡ διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς
συγγραφῶν καὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐπαναστάσεως
νέαν ἐποχὴν, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ση-
μειώσασα, ἡ διπερήφανος Ἰσπανία, ἥς τὸ κράτος
τῶν ὀπλων καὶ τῶν κατακτετήσεων ἐξάμεινον ἐν
παρρηχημέναις ἐποχαῖς τῶν κόσμων, ἅπαντα τὰ
κράτη ταῦτα εὐρίσκοντα ἤδη ἐν σχετικῇ παρακμῇ,
παραγωνισθέντα καὶ παραγωνιζόμενα ὑπὸ τοῦ
σφριγγόντος παγγερμανισμοῦ καὶ τοῦ ἀκατασχέτου
πανολανισμοῦ, οἷτως κατέβησαν ἤδη νὰ καθέ-
ξωσι τὰ σκήπτρα τοῦ πνευματικοῦ, οἰκονομικοῦ
καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἀντιθε-
τικὰς περιστάσεις πολλὰς, ὡς μὴ ὀφείλει, παρεξηγήσει
ἐγγύησα, ἐν αὐτοῖς τοῖς κόλλοις τοῦ Ἑλληνολατινι-
κοῦ πολιτισμοῦ, ἀμείλιχτα αὐτὴν ἐνότητά τῆς δρᾶ-
σεως αὐτοῦ, κατὰ τὰς κρισιμωτέρας μάλιστα δὲ αὐ-
τὸν ἐποχάς. Καὶ ὁ μὲν οὐρανὸς κύριος ἦδη τῆς
ἀνατολικῆς Ἐνδρώπης καὶ τῆς βορείου Ἀσίας ἀπει-
λεῖ ἤδη νὰ κατακλύσῃ τὴν νοτιανατολικὴν Ἐνδρῶ-
πην καὶ τὴν δυτικὴν Ἀσίαν ὁ δὲ γερμανισμὸς, κρα-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1902

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		31 Μαρτίου 1902	28 Φεβρουαρίου 1902
Κεντρικὸν Καταστήματός Δρ.	1,742,224.95	1,865,527.73	2,124,331.0
Υποκαταστήματός »	123,302.78	1,940,096.10	1,442,730.—
Εἰς μεταλλικόν.	»	4,355,627.—	4,127,133.—
Εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἰονικῆς Τραπεζῆς.	»	17,293,834.63	17,942,633.41
Εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια διδράχμα καὶ μονοδράχμα κερματικά »	»	70,903,682.03	70,903,682.03
Ἐξωτερικὰ λογαριασμοὶ Ἀντίτιμον μεταλλικὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων.	»	13,500,000.—	13,500,000.—
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων.	»	24,195,950.—	57,577,574.50
» » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων.	»	33,381,624.50	57,958,699.—
» » » (Εἰς χρυσόν)	»	8,000,868.44	20,565,189.26
» » » (Εἰς τραπεζ. γραμμάτια)	»	12,504,320.82	21,866,509.36
» » » (Κεντρ. Καταστήματος)	»	526,390.55	2,372,819.32
» » » (Υποκαταστημάτων)	»	1,846,428.77	1,986,962.44
Προεξωφλήσεις.	»	8,610,382.11	9,689,673.92
Καθυστερήσεις προεξωφλήσεων	»	1,079,291.81	512,498.04
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λῆροί ἐπ' ἐνεχ. χρημ.	»	19,753,404.48	49,018,940.76
» ἐπὶ ἐνεχόμεναις ἑμπορευματίων.	»	28,443,796.16	44,090,027.75
» καὶ ἀνοικτοὶ λῆροί ἐπὶ ὑποθήκῃ	»	821,740.12	40,831,052.38
» ἐν Ἀρτῇ ἐπὶ ἐγγυήσῃ τοῦ Κράτους.	»	777,899.—	11,152,290.05
» εἰς δόμους, λιμένας, κλπ. νομικὰ πρόσωπα.	»	10,374,391.03	10,008,537.80
Χορηγίαι εἰς γεωργικημάτων.	»	21,277.70	3,558,977.35
Καθυστερήσεις χορηγ. εἰς γεωργικημάτων.	»	2,181,113.24	3,665,902.25
» ἐκ γραμματίων Προν. Τραπεζ. Ἡπειροθεσσίας.	»	1,356,586.41	1,500,000.—
Μετοχὰς εἰς ἐγγυώμεναις ἑταιρείαις.	»	2,278,789.41	2,223,098.20
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζῶν Κρήτης	»	2,284,077.61	7,684,533.34
Λαγαιόφοροι ὁμολογίαι Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)	»	»	2,562,867.02
Τοκομερίδια ἐν γένει	»	»	2,540,527.12
Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκπονήσεων	»	»	208,677.02
» » » (Κεντρ. Καταστήματος)	»	»	»
» » » (Υποκαταστημάτων)	»	»	»
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς	»	»	2,864.—
Διεθν. Ὁκ. Ἐπιτροπὴ (λῆρος ὑπερπείρας Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν)	»	»	1,824,872.43
Ἐξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζικῶν γραμματίων)	»	»	2,150,400.—
Λογαριασμοὶ ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τραπεζ. γραμματίων	»	»	1,760,000.—
Ἐξαγορὰ προνομίῳ Προν. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσίας.	»	»	475,086.03
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ	»	»	800,000.—
Προμήθεια τρίτης λαγαιόφορου δανείου (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)	»	»	318,932.26
Διάφορα.	»	»	220,371.58
Σύνολον	»	331,350,283.96	328,920,265.19
Μετοχικὸν κεφάλαιον.	Δρ.	11,500,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τακτικὸν καὶ ἑκτακτὸν	»	2,000,000.—	13,500,000.—
» δὲ ἀποδόσεις ἀπαιτήσεων ἐπισφαλῶν Προν. Τραπεζ. Ἡπειροθεσ.	»	»	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:	»	70,903,682.03	»
Ι διὰ λῆρον τῆς Κυβερνήσεως.	»	»	»
II » » Τραπεζῆς:	»	»	»
α) τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.	Δρ.	50,234,944.05	121,893,274.08
β) τῆς Προν. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσίας.	Δρ.	754,648.—	124,368,516.79
Κερματικὰ γραμμάτια διδράχμα καὶ μονοδράχμα:	Δρ.	9,390,000.—	13,500,000.—
I. παρατετακτῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.	»	4,110,000.—	906,749.45
II. » » Προν. » Ἡπειροθεσ.	»	»	135,999.87
Καταθέσεις ἀνεῦ τόκου εἰς μεταλλικόν	Δρ.	16,731,761.51	25,067,779.32
» » » (Κεντρ. Καταστήματος)	»	8,336,017.81	21,362,097.79
» » » (Υποκαταστημάτων)	»	»	»
Ἐπιταγὰς πληρωταί.	Δρ.	496,648.07	1,121,526.81
Μερίσματα πληρωτά.	»	624,878.74	405,869.16
Καταθέσεις δημοσίου διὰ χορηγήσεως δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ Νόμ.ν	Δρ.	87,038.88	283,749.94
» » » (Εἰς χρυσόν)	»	»	»
Διεθνή οἰκ. ἐπιτ. (λῆρος καθ. ἐκ δ.μ. ὑπερ. προσδ.) (τ. Γραμ.)	»	7,170,346.68	7,257,855.56
Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	»	»	27,068.75
Ἑθνικῶν δανείων (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)	»	»	213,754.40
Ἑθνικῶν δανείων (εἰς χρυσόν)	»	»	18,693.—
Καταθέσεις δημοσίου εἰς χρυσόν	»	»	246,301.65
Καταθέσεις δημοσίου ἐπὶ τόκῳ (εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια)	»	»	12,996.57
Καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ	»	»	14,000,000.14
Λαγαιόφοροι δανείων Τραπεζῆς.	»	»	55,563,232.37
Ἑθνικῶν δανείων Τραπεζῆς.	»	»	54,978,756.42
Ἑθνικῶν δανείων Τραπεζῆς.	»	»	49,083,210.—